

๒. นโยบายการลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง

๒.๖ : ผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

๑) การวิเคราะห์สถานการณ์ในพื้นที่ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานผู้เรียนเรียนรู้และมีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn)

๒) ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนนโยบายฯ ตามจุดเน้นที่ ๒.๖

๒.๑) การดำเนินการยกระดับศักยภาพทางวิชาชีพ การเชื่อมโยงหลักสูตรอาชีวศึกษากับมาตรฐานวิชาชีพต่างๆ เพื่อเป็นการ Reskill , Upskill

- สถานศึกษาได้สนับสนุนให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียน จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และจัดตั้งคลินิกเทคโนโลยีเพื่อให้บริการแก่ชุมชนเพื่อบริการในสาขาวิชาชีพต่างๆ ให้มีคุณภาพ ดำเนินการจัดกิจกรรมการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตอาสา และนำความรู้ทางทักษะวิชาชีพในการจัดทำอาหารกล่องเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ การจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาให้มีทักษะวิชาชีพ และนักเรียน นักศึกษาที่มีความสนใจในการพัฒนาทักษะเฉพาะด้านทางการประกอบอาชีพการตัดตกแต่งแจกันดอกไม้เชิงธุรกิจ การจัดกิจกรรมอบรมระยะสั้นพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษามลายู ให้กับนักเรียน นักศึกษาที่ขาดทักษะด้านภาษา การจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับศักยภาพผู้เรียนทางวิชาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาในการดำเนินการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการในรูปแบบทวิภาคีที่มีระบบบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน Work Integrated Learning (WIL) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Pjbl) เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการอาชีวศึกษาด้านเกษตรกรรมและประมงที่มุ่งเน้นสมรรถนะอาชีพอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทจริงทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้เกิดความรู้และทักษะวิชาชีพอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ ผลงานและชิ้นงานโครงการ “Learn to Earn สร้างรายได้ สร้างอาชีพ นศ. มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพมาตรฐานอาชีพ และสร้างโอกาสการมีงานทำให้ผู้เรียน เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ” ให้นักศึกษามีทักษะวิชาชีพและประสบการณ์จริง เพื่อส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ (Start up) และทั้งยังช่วยเหลือผู้เรียนสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพได้ด้วยตนเองเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือระหว่างเรียน เพื่อลดปัญหาการว่างงานของสังคม และส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการอิสระอย่างยั่งยืน

๒.๒) การอบรมอาชีพเสริมในชุมชน เพื่อการเสริมสร้างทักษะใหม่ (New Skill) เพิ่มสมรรถนะ (Upskill) และทบทวนทักษะ (Reskill)

- สถานศึกษาได้ส่งเสริมในชุมชนมีอาชีพอิสระเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน พัฒนาทักษะอาชีพให้ชุมชนมีรายได้ อย่าง โดยการถ่ายทอดแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดำเนินการจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา และนักเรียน นักศึกษาที่มีความสนใจทางด้านวิชาชีพอาหารและโภชนาการให้มีให้มีทักษะวิชาชีพเพื่อช่วยสร้างความเข้มแข็งในเชิงวัฒนธรรม จนนำไปสู่การสร้างรายได้เชิงเศรษฐกิจ (Soft Power) ทางด้านการประกอบอาหารพื้นถิ่นและทางด้านการจัดทำงานประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมือง การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาตามความต้องการของสถานประกอบการ เพื่อให้ศึกษามีองค์ความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับวิทยากรภายนอกและปราชญ์อาชีพ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่หลากหลายให้แก่นักศึกษาโดยดำเนินการจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นและการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ๑) เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาอาชีพให้กับเยาวชน นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ ๒) เพื่อฝึกอบรมทักษะวิชาชีพให้กับประชาชน นักเรียน นักศึกษา ในพื้นที่ให้มีทักษะฝีมือสามารถประกอบอาชีพมี

รายได้ แก้ปัญหาความยากจนและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับชุมชนตามความต้องการของชุมชน ๓) เพื่อให้บริการด้านวิชาชีพ พัฒนาอาชีพในท้องถิ่นด้วยการต่อยอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ผลผลิตของชุมชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้า และ๔) เพื่อสนับสนุนให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและการสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนที่ห่างไกล การจัดฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้นในรายวิชา การ ขับรถยนต์และอาหารไทยยอดนิยม เพื่อไปปรับใช้ในการทำงานและการประกอบอาชีพต่าง ๆ

๓) ปัญหาอุปสรรค

๑. การหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน ยังขาดความต่อเนื่องของรายได้ เนื่องจากผลผลิต สินค้าไม่ต่อเนื่องและปัญหาด้านการหาตลาด

๒. เครือข่ายทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนยังมีน้อยและไม่ ครอบคลุมทุกสาขาวิชา

๓. สถานศึกษาเพิ่งเริ่มดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคีและไม่ครอบคลุมทุก สาขาวิชา

๔. สถานศึกษาขาดครุภัณฑ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวม

๑. ควรมีงบประมาณในการพัฒนาผู้เรียนที่มีความสนใจด้านอาชีพเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดสมรรถนะด้านอาชีพอย่างแท้จริง

๒. Learn to create เรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ชีวิตตนเองโดยใช้หลักสูตรอาชีพพระยะสั้น

๓. การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้: การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ เช่น แพลตฟอร์มการ เรียนรู้ออนไลน์ การจำลองสถานการณ์จริง หรือแอปพลิเคชันการฝึกอาชีพ สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพใน การอบรมและการฝึกฝนทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. การเร่งทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนของทุกสาขาวิชาเพื่อ สร้างเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกัน

๕. การจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคีในแต่ละสาขาวิชา

๖. การจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และทรัพยากรพื้นฐานเพื่อยกระดับให้เป็นสถานศึกษาที่มี ความโดดเด่นเฉพาะทางในพื้นที่ทางด้านการเกษตร ประมง และอุตสาหกรรมการแปรรูป

๗. ควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้มากกว่านี้

๕) รูปแบบ แนวทาง หรือนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

- การจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคีที่มีระบบบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน Work Integrated Learning (WIL)

- การจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนโดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project base learning : PBL)

- โครงการ “Learn to Earn สร้างรายได้ สร้างอาชีพ นศ. : มีรายได้ระหว่างเรียนจบแล้วมี งานทำ